

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 08.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **825** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Делото е образувано по иск на Т. Б. Фингарев с адрес за призоваване: гр. С., У. „Цар А. № 2б срещу Националната Агенция за Приходите.

Претендира се присъждане на обезщетение за нанесени имуществени 250 000 лева и неимуществени вреди в размер на 35 000 лева, които ищецът е претърпял в следствие на административен акт – Данъчен Ревизионен акт, отменен в следствие от съда. В исковата молба е посочено, че имуществените вреди се изразяват в загуби, причинени от неключване на договори и неучастие в търгове, неосъществяване на търговска дейност във връзка с възлагане на обществени поръчки и имуществени вреди и пропуснати ползи, в следствие на нови допълнителни разходи, причинени от обезпечителните мерки и наложените запори. Неимуществените вреди се изразяват в уронването на доброто име на Ф., като гражданин, лоша репутация пред чуждестранни и български партньори, влошаване на душевното му и здравословно състояние и уронване на престиж. В уточнителната молба от 26.03.2009 г. е направено прецизиране на първоначалните претенции, като е посочен периода, през който се твърди, че са претърпени посочените вреди – 16.04.2006 г. до 01.12.2008 г. /л. 13/. В проведеното по делото открито заседание ищецът се явява лично. Пълномощникът му, адвокат Старибратов, поддържа претенциите, като подробно излага съображенията си писмен вид.

Първоначално като ответник по иска е бил конституирана Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н.. В следствие на направено от ищеца искане, съобразено с дадените от съда указания, с разпореждане от 28.05.2010 г., съдът е конституирал като ответник Н. /л. 137/. С протоколно определение от 23.06.2010 г. е заличена Д. „ОУИ” П. ЦУ на Н., която не е юридическо лице.

Ответникът Н. в писмения си отговор оспорва претенциите, като неоснователни и недоказани.

Участвалият в делото прокурор, в заключението си счита, че исковата молба е неоснователна, като същата не е доказана по основание и размер.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид направените в жалбата твърдения, изразеното становище ответника и това на представителя на С. и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че ищецът Т. Ф. е едноличен собственик на капитала на „Биогест Б” ЕООД.

Със съобщение за доброволно изпълнение № 16-04-00-1613 от 04.04.2006 г. ТД на Н. С. град, офис Студентски град, "Биогест Б" ЕООД е поканено да заплати публично задължение в размер на 14 635,69 лева – главница и лихви, на основание издаден ДРА № 386/15.12.2005 г.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки № 16-04-00-2214 от 09.05.2006 г. е наложен запор върху банкови сметки на дружеството в „Уникредит Булбанк”.

С постановление за налагане на обезпечителни мерки № 16.04-00-3884 от 19.10.2006 г. е наложен запор върху движими вещи, собственост на дружеството – лек автомобил марка Т, модел Корола с ДК № С 6544 НК.

С постановление за отмяна на наложени на обезпечителни мерки № 16-04-00-3831 от 18.10.2006 г. е отменено постановление за налагане на обезпечителни мерки № 16-04-00-2214 от 09.05.2006 г., чрез запор върху банкови сметки на дружеството в „Уникредит Булбанк”.

С разпореждане № 16-04-00-3885 от 19.10.2006 г. е прекратено производството за принудително събиране на публични вземания срещу "Биогест Б" ЕООД, поради погасяването на задълженията, свързани с издаването на ДРА № 386/15.12.2005 г.

С решение 9754 от 26.09.2008 г., постановено по административно дело № 5291/2008 г. Върховният Административен Съд, Първо „А” отделение е отменил ДРА № 386/15.12.2005 г., издаден от ТДД - гр. С., ДП "Студентска", потвърден с решение № 947/25.04.2006 г., на директора на Д. "ОУИ" - гр. С. П. ЦУ на Н., с който на "Биогест Б" ЕООД - гр. С. са начислени за данъчни периоди м.12.2004 г., м.02, м.05, м.06. 2005 г. ДДС общо в размер на 21 927,92 лева, ведно със съответните лихви, във връзка с доставките, за които са издадени фактури от "Биогест Б" ЕООД - гр. С. на "Биогест Интернационал" ООД - гр. Д, Г и на "Геопет - М" .

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение е прието като доказателство по делото и са разпитани двама свидетели, поискани от ищеца.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на иска: обективно съединените икове са допустими. Те са предявени след отмяната на административен акт по съдебен ред и срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт се

твърди, че са причинени вредите.

Разгледани по същество, искът е присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди е доказан по основание, но не и по размер, а искът за претърпени неимуществени вреди е недоказан по основание и по размер.

В чл. 7 от Конституцията на Република Б е предвидено, че държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Проекция на този принцип е разпоредбата на чл. 203 от АПК, съгласно която исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, а за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

За да се разграничат отговорността за причинени вреди по чл. 45 и следващите от ЗЗД и тази по чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, следва да се направи анализ, чрез съпоставка на двете норми. На първо място различието по между им е свързано с тяхното основание. Отговорността по ЗЗД почива на забраната да не се вреди другиму, докато отговорността по ЗОДОВ е изградена върху идеята за задължение на държавата и общините да спазват правата и законните интереси на гражданите. Именно П. неспазване на това основно задължение и когато в следствие на него е причинено увреждане на граждани и юридически лица, възниква основание за ангажиране на отговорност на съответните държавни институции. Съгласно чл. 205 от АПК това са юридическите лица, представлявани от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Отговорността по чл. 45 от ЗЗД и тази по ЗОДОВ се изграждат на различна плоскост. Елемент от фактическия състав на непозволеното увреждане по ЗЗД, свързан с неговата субективна страна, винаги е вината, т.е. субективното отношение на деликвента към протовоправното деяние. Характерно е за втория вид отговорност е, че е обективна и безвиновна. Тя възниква само П. или по повод на осъществяване на административната дейност на държавата или общините. В свое решение № 8401 от 07.07.2008 г., ВАС посочва, че чл.203 от АПК и чл. 1 от ЗОДОВ употребяват термините "актове", "действия" и "бездействия", за които легално определение няма в цитираните закони, но под "акт" не следва да се разбира всеки такъв на административен орган или длъжностно лице, а определена категория актове - нормативни, общи и индивидуални административни актове. Издаването на подобни актове е регламентирано в съответните закони. Касае се за всички видове административни актове, издавани от държавни или общински органи в кръга на законово определената им компетентност.

Държавата и общините ще носят отговорност за вреди, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица П. или по повод изпълнение на административна дейност. Анализът на тази норма, налага разграничавана на дейността по издаване на административни актове и тази, която е проява на физическото действие или бездействие. Това има значение П. решаване на въпроса за предпоставката, П. която увреждения може да търси обезщетение. Незаконосъобразните административни актове са последица от несъобразност на поведението на длъжностните лица с разпоредбите на закона или подзаконовите нормативни актове.

Активно легитимирана страна по иска по чл. 203 от АПК, може да бъде всяко лице, което твърди, че е претърпяло вреди, в следствие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински органи и длъжностни лица. Този

иск представлява автономно средство за защита на частноправните субекти срещу несъобразена със закона административна дейност. Те обаче следва да докажат претърпените вреди, техният характер и размер и най-вече, че вредоносният резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на държавен или общински орган или длъжностно лице, П. или по повод на изпълнението на административната дейност. Наличието на тези предпоставки ще бъде абсолютно условие за ангажиране на отговорността на държавата и съответно присъждане на обезщетение.

В разглеждания случай е безспорно, че е издаден административен акт, който в последствие е бил отменен от съда – ДРА № 386/15.12.2005 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. С. град. Съдът намира, че в следствие издаването на този акт и най-вече на наложените във връзка с неговото изпълнение обезпечителни мерки, свързани със запори на имущества и банкови сметки, „Биогест Б” ЕООД е претърпяло трудности П. осъществяването на търговската си дейност и загуби, изразяващи се може би предимно в пропуснати ползи. Тези загуби на дружеството са се отразили и на имущественото състояние на физическото лице Т. Ф., който е едноличен собственик на капитала, т.е. патримониумът му не се е увеличил, в следствие на по-малкото печалби на притежаваната от него фирма.

Съдът намира, че размерът и точният вид на загубите останаха недоказани П. проведеното събиране на доказателства. Според наведените в писмените бележки от пълномощника на оспорвания твърдения, основанийето и размерът на имуществените вреди е доказан чрез заключението на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза и разпита на двамата допуснати свидетели.

Вещото лице е изготвило, представеното него писмено заключение въз основа на представената му от ищеца справка за обществени поръчки за периода от 19.04.2006 г. до 01.12.2008 г.

Съдът намира, че не следва да кредитира в цялост заключението, защото посочените в него данни се основават изцяло на информации и сведения, които експертът е получил от Ф.. Изводите в тази насока не са подкрепени с конкретни доказателства. Вещото лице е посочило, че ако се приеме хипотетичната възможност фирма „Биогест Б” ЕООД да е взела участие във всички процедури по посочените обществени поръчки и е спечелила посочените, тя би реализира балансова печалба в размер на 5 357 969,75 лева. Съставеният ДРА № 386/15.12.2005 г. и последвалите го мерки за обезпечаване събирането на вземането са неблагоприятна предпоставка за работата на фирмата. В проведеното по делото открито заседание вещото лице разви заключението си, посочвайки, че фирмата не е могла да участва в обществени поръчки. Това е така, защото съгласно Закона за обществените поръчки е следвало П. откритата процедура да се представи набор от документи, които подробно са описани в тръжната документация, като например банкови гаранции, референции, удостоверение за липса на дължими публични задължения и др. в разглеждания случай е трудно да се установи конкретната сума на вредите, защото се касае за пропуснати ползи от участие в обществени поръчки. Вредите могат да настъпят не само от неучастие в ОП, а и от обикновено взаимоотношение от съконтрагенти. Експертът е посочил, че направените от него изчисления се основават на сто процентно участие на дружеството в обществените поръчки, каквато материална и техническа обезпеченост то не е имало.

Съдът след анализ на заключението в съвкупност с останалите, събрани по делото доказателства намира, че чрез същото не могат да се докажат по безспорен и

категоричен начин претърпените от „Биогест Б” ЕООД, респективно от неговия едноличен собственик Т. Ф. имуществени вреди. Направените от вещото лице изчисления не се базират на обективни данни, а са направени само въз основа на предоставената от ищеца информация и най-вече на приложената на л. 70-77 справка, също изготвена от ищеца. Съдът не може да кредитира съдържанието на този документ, защото той е съставен от страната и не доказано по безспорен начин, дали наистина през процесния период са обявявани такива поръчки. Следва да се вземе предвид, че в болшинството от отбелязаните поръчки не е отбелязана цена. Същата е определена от ищеца по неясни параметри и е предадена на вещото лице за изготвяне на заключението. Не е без значение и обстоятелството, че ищецът не е ангажирал никакви конкретни доказателства, че притежаваното от него дружество е имало техническата и материална обезпеченост за участие в такива поръчки, както и че е участвало в такива преди издаването на отменения ДРА. Наистина свидетелят И, счетоводител на дружеството пред процесния период, в разпита си посочи, че предметът на дейност на дружеството е продажба на пречиствателни станции. Фирмата се занимавала с посредничество П. доставката и изграждането на пречиствателни станции за отпадни води, т.е., ако някъде се обяви обществена поръчка и в нея участват няколко фирми и хипотетично „Биогест Б” ЕООД участва и спечели тази поръчка включваща проектиране, изграждане и доставка на съоръжения за тази станция, тя се свързва със своите контрагенти в Г, която изработва по подадените технически параметри отделните съоръжения. Дружеството не се занимавало със строителство. Монтажа и строителството се осъществявали от друга фирма. Най-общо казано „Биогест Б” ЕООД се занимавало с посреднически инженерни услуги. Според свидетеля от 1996 г. „Биогест Б” ЕООД е изпълнявала около 10-на поръчки. Сумарно тези поръчки бяха на стойност около 3 000 000 лева. До голяма степен това били обществени поръчки за пречиствателни станции в гр. С, гр. Слънчев бряг и други. Посочената сума са приходи и според свидетеля, а чистата печалба след облагането ѝ от данъци е била около 5 %.

Независимо от обстоятелството, че съдът няма основание да се съмнява в истинността на свидетелските показания, следва да се приеме за установено, че и чрез тях твърдените обстоятелства не биха могли да се докажат по безспорен и категоричен начин. Факт е, че свидетелят е работил в дружеството, но и е факт, че показанията му бяха несигурни и базирани на хипотези и липса на ясни спомени за определени обстоятелства. Ищецът, въпреки дадените му указания, не е ангажирал никакви писмени доказателства, за това, че е притежаваното от него дружество е участвало преди издаването на ДРА в обществени поръчки, че ги е печелило и ги е изпълнявало и най-вече, че е реализирало от тази дейност печалба, която да се вземе като един от евентуалните критерии за определяне на размера на загубите от неучастието в бъдещите обществени поръчки. В посоченото по-горе решение на ВАС наистина става въпрос за закупуване на съоръжения от Г, но не е ясно, дали те са доставяни в изпълнение на обществени поръчки или просто във връзка с някакъв друг вид търговска дейност, вкл. и посредническа.

Не на последно място следва да се отбележи, че обезпечителните мерки са отменени с постановление за отмяна на наложени на обезпечителни мерки № 16-04-00-3831 от 18.10.2006 г. и е вдигнат запора върху банкови сметки на дружеството в „Уникредит Булбанк” /л. 82/.

С разпореждане № 16-04-00-3885 от 19.10.2006 г. е прекратено производството за

принудително събиране на публични вземания срещу "Биогест Б" ЕООД, поради погасяването на задълженията, свързани с издаването на ДРА № 386/15.12.2005 г. /л.84/.

Тези обстоятелства дават възможност да се направи извод, че след вдигане на запорите върху банковите сметки, за „Биогест Б” ЕООД не е имало никаква пречка да участва в обществени поръчки, вкл. и да му се издават банкови гаранции.

Неоснователно е оплакването, че не е могло да се издаде удостоверение за липса на публични задължения. Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 6 от ДОПК, органът по приходите издава удостоверение за наличието или липсата на задължения по искане на задълженото лице или въз основа на акт на съда в 7-дневен срок от постъпването на искането или на акта. В удостоверението се отбелязва и отговорността за чужди задължения. В удостоверението не се отбелязват задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения. В разглеждания случай, ДРА е бил обжалван първоначално по административен, а в последствие в по съдебен ред, т.е. същият не е бил влязъл в сила. За „Биогест Б” ЕООД не е имало пречка да получи удостоверение и да участва в обществени поръчки, освен ако не е имало други непогасени публични задължения, които е следвало да бъдат отразени.

По отношение на твърденията, че дружеството не е могло да отчужди притежавания от него лек автомобил Т, съдът намира същите отново за недоказани. Свидетелят Гиндев посочи, че ищецът е имал намерение да го продаде, но не е могъл поради наложените заповори. Свидетелят не можа да си спомни кога е станало това и дали наистина ищецът е имал реален клиент за автомобила, като само наличието на заповор е попречило на сделката. Следва да се отбележи, че с разпореждане № 16-04-00-3885 от 19.10.2006 г. е прекратено производството за принудително събиране на публични вземания срещу "Биогест Б" ЕООД и са отменени наложените обезпечителни мерки, т.е. след издаването му за дружеството, респективно за неговия собственик не е имало обективна пречка да се разпорежи с визирания лек автомобил.

По отношение на предявения иск за неимуществени вреди, съдът намира, че същият е недоказан, както по основание, така и по размер. По делото е приета като доказателство епикриза /л. 150/, издадена от МБАЛСМ „Н. И. Пирогов” ЕАД, видно, от която Т. Ф. е приет за лечение на 08.06.2007 г. и е изписан на 10.07.2007 г. с диагноза: неуточнена алергия и придружаващи заболявания – хипертония. Свидетелите Гиндев и И посочиха, че след като започнали проблемите с данъчните Ф. е станал спривав, раздразнителен, с него се общувало трудно. Започнал да пуши и наддал на тегло. Съдът не може да приеме, че тези промяна у ищеца, свързана с физическото и емоционалното му състояние е била причинена именно от издаването на процесния ДРА и наложените обезпечителни мерки. Същото важи и за заболяването, описано в епикризата. Ако това наистина се е случило в следствие на незаконосъобразната дейност на администрацията, ищецът е следвало да ангажира доказателства в тази насока, вкл. изслушване на съдебно-медицинска и съдебно-психологическа експертизи, каквито са били и изричните указания на съда, дадени с протоколно определение на 23.06.2010 г. /л. 152/. Следва да се отбележи, че в уточнителната молба от 26.03.2009 г. /л. 14/, пълномощникът му е заявил, че ще поиска допускането на такава експертиза, но това не е направено.

Не се доказва също и увреждането на доброто име на Ф. и репутацията му пред чуждестранните партньори.

По изложените съображения съдът намира, че следва да отхвърли предявените

претенции.

Искът за присъждане на лихва има аксесорен характер, но същият е предявен едва П. устните състезания на 08.09.2010 г. и в писмените бележки на адвокат Старибратов, поради което съдът намира, че не дължи произнасяне по него.

Ответникът не е поискал разноски, поради което на същия не следва да се присъждат такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 и чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ исковете на Т. Б. Фингарев с адрес за призоваване: гр. С., У. „Цар А. № 26 срещу Националната Агенция за Приходите за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени 250 000 лева и неимуществени вреди в размер на 35 000 лева, които ищецът твърди, че е претърпял в следствие на административен акт – Данъчен Ревизионен акт, отменен в следствие от съда.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.